

Sygn. akt III AUa 98/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie – Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSO del. Aleksandra Mitros
Protokolant:	St. Sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2018 r. w Szczecinie

sprawy A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury nauczycielskiej

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 listopada 2017 r. sygn. akt VI U 857/17

- zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i przyznaje A. M. prawo do emerytury nauczycielskiej na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela od dnia 15 marca 2017 roku,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz A. M. kwotę 596,13 zł (pięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych i trzysta osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska SSO del. Aleksandra Mitros

Sygn. akt III AUa 98/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 6 kwietnia 2017 r., znak (...), przyznał A. M. emeryturę od 15 marca 2017 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, ustalając termin płatności świadczenia na 15 dzień każdego miesiąca. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 2.321,20 zł, a łącznie z okresową emeryturą kapitałową 2.756,86 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. M. wniosła o jej zmianę i przyznanie emerytury w prawidłowo ustalonej wysokości, tj. na tzw. „starych zasadach”, o których mowa w art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2016 r., poz. 1379 ze zm.). Decyzji tej ubezpieczona zarzuciła:

a) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 8 i 9 k.p.a. w ten sposób, że ubezpieczona przed złożeniem wniosku o przejście na emeryturę została wprowadzona w błąd przez pracownika organu, który wskazał ubezpieczonej datę rozwiązania stosunku pracy na 15 marca 2017 r. po złożeniu wniosku o emeryturę, co w konsekwencji doprowadziło do odmowy przyznania emerytury nauczycielskiej wg zapisów Karty Nauczyciela (art. 88 i nast.), chociaż nic nie stało w kolizji, aby ubezpieczona rozwiązała umowę o pracę przed 15 marca 2017 r. i otrzymała emeryturę na korzystniejszych warunkach, tj. wyższą o 1/3 wysokości,

b) naruszenie art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela w zw. z art. 6, art. 7, art. 25 i art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 887; powoływana dalej jako: ustawa emerytalna) oraz art. 21 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw poprzez ich niezastosowanie w postępowaniu, chociaż:

- ze zgromadzonych w sprawie dokumentów jednoznacznie wynika, iż ubezpieczona winna skorzystać z przysługujących jej uprawnień wynikających z Karty Nauczyciela w przymacie uprawnień emerytalnych jakie nabyła, wykonując pracę nauczyciela przez cały okres aktywnej pracy zawodowej, spełniając jednocześnie wszystkie przesłanki do aktywacji wobec niej przepisów emerytalnych w miejsce zastosowanych zasad ogólnych,

- zaskarżoną decyzję wydano w dniu 6 kwietnia, tj. trzy tygodnie od dnia rozwiązania stosunku pracy przez ubezpieczoną, a jednocześnie błędnie przyjęto, iż nie przysługują jej uprawnienia emerytalne z Karty Nauczyciela, skoro w dniu złożenia wniosku pozostawała jeszcze w zatrudnieniu, pomimo faktu ww. rozwiązania po złożeniu wniosku, w ten sposób organ przy okazji dokonał błędnych ustaleń faktycznych przyjmując, iż ubezpieczona nadal była zatrudniona w dacie wydania decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości argumentując, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło przed osiągnięciem przez wnioskodawczynię powszechnego wieku emerytalnego określonego w art. 24a ustawy emerytalnej, ale już w dniu osiągnięcia tego wieku. W ten sposób nie została spełniona jedna z niezbędnych przesłanek warunkujących prawo do emerytury nauczycielskiej. Organ podkreślił, że prawo do emerytury na podstawie art. 88 ust. 1 KN nauczyciel nabywa po rozwiązaniu stosunku pracy, jeżeli do tego momentu posiadał wystarczający szczególny staż nauczycielski oraz dalszy ogólny. Prawo to powstaje po spełnieniu wszystkich warunków (art. 88 ust. 1 KN w związku z art. 100 ustawy emerytalnej).

Niezbędnym warunkiem nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej jest więc konieczność rozwiązania stosunku pracy. Rozwiązanie stosunku pracy jako warunek nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej oznacza, że dopóki rozwiązanie nie nastąpi, prawo nie może zostać nabyte. Wynika z tego, że świadczenie nie może zostać wcześniej ustalone.

Organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni powszechny wiek emerytalny osiągnęła w dniu (...) a zatem żeby nabyć prawo do emerytury nauczycielskiej najpóźniej 14 marca 2017 r. powinna rozwiązać stosunek pracy. W rzeczywistości umowę o pracę rozwiązała (...), czyli w dniu osiągnięcia powszechnego wieku, a nie przed tym dniem. Niezależnie od motywów takiego postępowania opisana sekwencja zdarzeń przesądziła o braku prawa do emerytury nauczycielskiej.

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2017 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Powyższe orzeczenie Sąd Okręgowy oparł o następujące ustalenie faktyczne i rozważania prawne:

A. M. urodziła się w dniu (...) Powszechny wiek emerytalny 61 lat i 1 miesiąca w rozumieniu art. 24 ust. 1a pkt 14 ustawy emerytalnej ubezpieczona osiągnęła(...)

W okresie od 1 stycznia 1977 r. do 31 sierpnia 1980 r. A. M. była zatrudniona w Szkole Podstawowej Nr (...) w N. w charakterze nauczyciela. W okresie od 1 września 1980 r. do 15 marca 2017 r. ubezpieczona była zatrudniona w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Ś. w pełnym wymiarze czasu pracy jako nauczyciel, a ostatnio dyrektor szkoły.

A. M. już w 2016 r. planowała przejście na emeryturę. W związku z tym w listopadzie 2016 r. A. M. była w Inspektoracie ZUS w Ś., gdzie uzyskała szczegółową informację o wymogach, jakie musi spełnić, aby uzyskać prawo do emerytury, w tym tzw. emerytury nauczycielskiej. Ubezpieczona została poinformowana o tym, jakie dokumenty i do kiedy musi złożyć.

W Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Ś. sprawami wniosków o świadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w tym wnioskami o emeryturę zajmuje się księgowa B. P. (1). A. M. wniosek o emeryturę wypełniła jednak samodzielnie i wraz z załącznikami złożyła osobiście w Inspektoracie ZUS w Ś. w dniu 6 marca 2017 r.

Pismem z dnia 29 listopada 2016 r. A. M. zwróciła się do Prezydenta Miasta Ś. z wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy z dniem (...) w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego. W dniu 1 grudnia 2016 r. wniosek ten został przekazany do Wydziału (...) Urzędu Miasta Ś..

W dniu 2 marca 2017 r. A. M. uzyskała zaświadczenie pracy, w którym wskazano, że od 1 września 1980 r. i nadal jest zatrudniona w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Ś. w pełnym wymiarze czasu pracy jako nauczyciel, a ostatnio dyrektor szkoły, a stosunek pracy zostanie rozwiązany z dniem (...) na mocy art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela na wniosek nauczyciela z dnia 29 listopada 2016 r.

Pismem z dnia 14 marca 2017 r. Prezydent Miasta Ś. poinformował Dyrektora Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Ś. A. M., że na podstawie art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, uwzględniając jej wniosek z dnia 29 listopada 2016 r., rozwiązuje z nią stosunek pracy z dniem 15 marca 2017 r. w związku z przejściem na emeryturę w wyniku nabycia uprawnień emerytalnych.

W dniu (...). A. M. uzyskała świadectwo pracy, w którym w pkt 3 wskazano, że: „Stosunek pracy został rozwiązany z dniem (...) na mocy art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela na wniosek nauczyciela z dnia 29 listopada 2016 r.”.

W dniu 6 marca 2017 r. A. M. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w Ś. wniosek o emeryturę na druku ZUS Rp-1E. W części II Wniosek osoby zainteresowanej w pkt 1-3 ww. formularza ubezpieczona wskazała, że wnosi o przyznanie emerytury, jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i wnosi o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa. W części III Oświadczenie osoby zainteresowanej w pkt 6 ww. formularza ubezpieczona wskazała, że pozostaje nadal w stosunku pracy z Urzędem Miasta Ś., a rozwiązanie stosunku pracy nastąpi 15 marca 2017 r. Do ww. formularza ubezpieczona załączyła zaświadczenie pracy, w którym wskazano, że od 1 września 1980 r. i nadal jest zatrudniona w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Ś. w pełnym wymiarze czasu pracy jako nauczyciel, a ostatnio dyrektor szkoły, a stosunek pracy zostanie rozwiązany z dniem(...) na mocy art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela na wniosek nauczyciela z dnia 29 listopada 2016 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 6 kwietnia 2017 r. znak (...), po rozpatrzeniu wniosku A. M. z dnia 6 marca 2017 r., ustalił okresową emeryturę kapitałową od 15 marca 2017 r., tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość okresowej emerytury kapitałowej, stanowiąca iloraz kwoty środków, z uwzględnieniem ich waloryzacji, zaewidencjonowanych na subkoncie, ustalonych na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano okresową emeryturę kapitałową, tj. 108.871,66 zł i średniego dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, tj. 61 lat i 1 miesiąc, tj. 249,90 miesięcy, wyniosła 435,66 zł.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 6 kwietnia 2017 r. znak (...), po rozpatrzeniu wniosku A. M. z dnia 6 marca 2017 r., przyznał ubezpieczonej emeryturę z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od (...), tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ustawy emerytalnej, ustalając termin płatności świadczenia na 15 dzień każdego miesiąca. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 2.321,20 zł, a łącznie z okresową emeryturą kapitałową 2.756,86 zł.

A. M. zwróciła się do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 15 marca 2017 r. w zakresie wskazania daty ustania stosunku pracy. Pracodawca odmówił uwzględnienia tego wniosku. Ubezpieczona nie odwoływała się od decyzji pracodawcy w przedmiocie odmowy sprostowania świadectwa pracy w ww. zakresie. Ubezpieczona nie występowała też na drogę sądową przed sądem pracy z roszczeniem o sprostowanie świadectwa pracy.

Po ustaleniu powyższego stanu faktycznego oraz na podstawie przepisów prawa niżej powołanych Sąd Okręgowy uznał odwołanie za niezasadnione w całości.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że ubezpieczona w dniu 6 marca 2017 r. złożyła w organie rentowym wniosek o prawo do emerytury a organ rentowy, na podstawie danych uzyskanych ze zgromadzonego materiału, w szczególności danych zawartych we wniosku, przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z osiągnięciem przez nią tzw. powszechnego wieku emerytalnego. Aktualnie ubezpieczona decyzję tę kwestionuje, podnosząc że jej zamiarem było uzyskanie prawa do tzw. emerytury nauczycielskiej na podstawie art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, a organ rentowy przyznając jej prawo do emerytury na zasadach ogólnych wykroczył poza żądanie wniosku. Nadto w ocenie ubezpieczonej w toku postępowania administracyjnego organ rentowy podjął wszystkie niezbędne ustalenia faktyczne poświadczające, że spełnia ona kryteria nabycia emerytury nauczycielskiej na podstawie art. 88 ust. 2a w zw. z art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela, w szczególności to, iż ubezpieczona rozwiązała stosunek pracy przed dniem wydania decyzji o przyznaniu emerytury.

Sąd Okręgowy argumentacji przedstawionej przez odwołującą się nie podzielił.

Przed odniesieniem się do meritum niniejszego rozstrzygnięcia sąd meriti odwołał się do przepisów stanowiących jego podstawę materialnoprawną w brzmieniu obowiązującym w dacie złożenia przez ubezpieczoną wniosku o świadczenie, tj. na dzień 6 marca 2017 r.

Zatem sąd ten wskazał, że zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.; powoływana dalej jako: ustawa emerytalna) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184 (tzw. emerytura w wieku powszechnym). Zgodnie z art. 24 ust. 1a pkt 14 ustawy emerytalnej, wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od dnia 1 stycznia 1956 r. do dnia 31 marca 1956 r. wynosi co najmniej 61 lat i 1 miesiąc. Zgodnie zaś z art. 25 ust. 1 w zw. z art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Z kolei w myśl art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1379 ze zm.) nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze, zaś nauczyciele szkół, placówek, zakładów specjalnych oraz zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich - dwudziestopięcioletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym, mogą - po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy - przejść na emeryturę. Zgodnie z art. 88 ust. 1a tej ustawy nauczyciele spełniający warunki określone w ust. 1 mogą przejść na emeryturę również w wypadku rozwiązania stosunku pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w okolicznościach określonych:

1) w art. 20 ust. 1, 5c i 7;

2) w art. 225 ust. 1, 6, 7 i 10 oraz art. 226 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 60 i 949).

W myśl art. 88 ust. 2 Karty Nauczyciela podstawę wymiaru emerytury lub renty dla nauczyciela zatrudnionego w systemie oświaty i wychowania, przechodzącego na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, ustala się na zasadach ogólnych, określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z tym że do podstawy tej wlicza się również wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, dodatki, świadczenia w naturze, jeśli ze świadczeń tych nauczyciel nie korzysta po przejściu na emeryturę lub rentę, oraz wszystkie nagrody uzyskane przez nauczyciela za osiągnięcia zawodowe w okresie, z którego wynagrodzenie stanowi podstawę wymiaru emerytury lub renty. Stosownie zaś do treści art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli:

1) spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887, z późn. zm.), z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, oraz

2) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Emerytura dla nauczyciela, który spełni ww. warunki jest ustalana na zasadach ogólnych, czyli na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, a oblicza się ją jako sumę:

1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Z powyższego – w ocenie sądu pierwszej instancji – wynika, że złożenie wniosku po ukończeniu tzw. powszechnego wieku emerytalnego skutkuje przyznaniem emerytury obliczonej na nowych zasadach, tj. zgodnie z art. 25 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, sąd meriti w pierwszej kolejności nie podzielił argumentacji odwołującej się, jakoby organ rentowy, wydając decyzję z dnia 6 kwietnia 2017 r. w przedmiocie przyznania prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z osiągnięciem przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego, orzekł ponad żądanie.

Zdaniem tego sądu, z materiału zgromadzonego w toku postępowania przed organem rentowym, w szczególności z treści samego wniosku o świadczenie, wypełnionego osobiście przez ubezpieczoną, nie wynika, aby ubiegała się ona o konkretny rodzaj emerytury, tj. tzw. emeryturę nauczycielską na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Okoliczności w powyższym zakresie nie sposób wywieść z samego faktu, że ubezpieczona była nauczycielką, a wniosek złożyła przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. Na żadnym etapie postępowania administracyjnego A. M. w sposób wyraźny nie wskazywała, że jej intencją jest uzyskanie emerytury zgodnie z art. 88 Karty Nauczyciela.

W ocenie Sądu Okręgowego na dzień dzisiejszy trudno przesądzić, co było wolą ubezpieczonej, która złożyła wniosek o emeryturę na powszechnie dostępnym druku (...) Rp-1E przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, ale z rozwiązaniem stosunku pracy zwlekała do (...) W efekcie stosunek pracy uległ rozwiązaniu (zgodnie z wolą ubezpieczonej, co nie budzi wątpliwości w świetle treści skierowanego przez A. M. do Prezydenta Miasta Ś. pisma z

dnia 29 listopada 2016 r.) w dacie, kiedy osiągnięcie powszechnego wieku emerytalnego uniemożliwiało przyznanie jej prawa do emerytury nauczycielskiej. W tych warunkach sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że wolą ubezpieczonej było uzyskanie emerytury nauczycielskiej na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy nie daje również podstaw do ustalenia, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji ubezpieczona spełniała warunki do ustalenia jej prawa do tzw. emerytury nauczycielskiej na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Jakkolwiek ubezpieczona wniosła o emeryturę złożyła w organie rentowym 6 marca 2017 r., tj. przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, niemniej w dacie złożenia tego wniosku nadal pozostawała w stosunku pracy. Zarówno z załączonego do wniosku zaświadczenia pracy z dnia 2 marca 2017 r., jak i ze złożonego w dacie późniejszej świadectwa pracy z dnia (...). wynika bezspornie, że od 1 września 1980 r. do(...) A. M. była zatrudniona w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Ś. w pełnym wymiarze czasu pracy jako nauczyciel, a ostatnio dyrektor szkoły, a stosunek pracy zostanie rozwiązany z dniem (...) na mocy art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela na wniosek nauczyciela z dnia 29 listopada 2016 r. Taką datę ustania stosunku pracy ubezpieczona wskazała także w części III Oświadczenie osoby zainteresowanej w pkt 6 formularza ZUS Rp-1E z dnia 6 marca 2017 r. Ubezpieczona podała, że pozostaje nadal w stosunku pracy z Urzędem Miasta Ś., a rozwiązanie stosunku pracy nastąpi (...)

Zdaniem sądu zasadnie podnosił w toku niniejszego postępowania organ rentowy, że można byłoby rozważyć kwestie przyznania ubezpieczonej prawa do emerytury nauczycielskiej na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela, jedynie wówczas gdyby warunki w tym przepisie wskazane A. M. spełniła do dnia 14 marca 2017 r., tj. do dnia poprzedzającego dzień osiągnięcia przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego określonego w art. 24 ust. 1a pkt 14 ustawy emerytalnej. Określone w art. 24 ust. 1a pkt 14 powszechny wiek emerytalny 61 lat i 1 miesiąca ubezpieczona osiągnęła w dniu (...), a w dacie tej pozostawała nadal w stosunku pracy z Urzędem Miasta Ś. i była Dyrektorem Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Ś..

Przy czym sąd pierwszej instancji miał na uwadze, że co prawda pierwotnie ubezpieczona podnosiła, iż jej stosunek pracy ustał z dniem 14 marca 2017 r., ponieważ w dniu (...) nie wykonywała już czynności służbowych. W tym dniu miało miejsce jej oficjalne pożegnanie, co potwierdziła w swoich zeznaniach także świadek B. P. (1). Jednak ostatecznie na rozprawie w dniu 13 listopada 2017 r., reprezentujący odwołującą pełnomocnik wskazał, że A. M. nie kwestionuje stanowiska pracodawcy, iż jej stosunek pracy uległ rozwiązaniu z dniem (...) Ubezpieczona po uzyskaniu odmownego stanowiska pracodawcy w przedmiocie sprostowania świadectwa pracy w tym zakresie, nie zdecydowała się na wzruszenie jego treści na drodze postępowania sądowego. W konsekwencji treść tego świadectwa jest wiążąca tak dla organu rentowego, jak i dla sądu w niniejszym postępowaniu, rodząc określone skutki prawne.

Dalej sąd pierwszej instancji podkreślił, że osiągnięcie powszechnego wieku emerytalnego zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy emerytalnej powoduje, że ubezpieczona utraciła możliwość skorzystania z prawa do emerytury wcześniejszej na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Wbrew stanowisku strony odwołującej się, aby uzyskać prawo do tego świadczenia, ubezpieczona winna nie tylko złożyć wniosek o emeryturę przed ukończeniem 61 lat i 1 miesiąca (czemu uczyniła zadość), ale też przed (...). spełnić wszystkie przesłanki do przyznania tego świadczenia. Skoro ubezpieczona dopiero z dniem (...) rozwiązała stosunek pracy, brak było podstaw, aby wyliczyć jej emeryturę zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej. W takim układzie warunki do emerytury nauczycielskiej ubezpieczona spełniała, bowiem od 16 marca 2017 r., a wtedy już miała powszechny wiek emerytalny.

W tym zakresie Sąd Okręgowy zważył, że na gruncie art. 88 Karty Nauczyciela ugruntowany jest pogląd, że spełnienie warunków uprawniających do uzyskania tzw. emerytury nauczycielskiej, winno nastąpić w dacie złożenia wniosku o świadczenie, w szczególności przed uzyskaniem powszechnego wieku emerytalnego. Nie ulega wątpliwości, że art. 88 Karty Nauczyciela zakłada określoną procedurę przechodzenia na emeryturę. Nauczyciel nie staje się emerytem z mocy samego prawa, lecz na skutek własnego działania, przez wyrażenie woli przejścia na emeryturę w postaci wniosku do właściwego organu oraz rozwiązanie stosunku pracy. Rozwiązanie stosunku pracy jest niezbędnym warunkiem nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej bez względu na wiek również przez nauczycieli urodzonych po 31 grudnia 1948 r. a przed 1 stycznia 1969 r. (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2009 r., II UK 109/09, LEX nr

577841; z dnia 25 czerwca 2010 r., II UK 64/10, LEX nr 607446; z dnia 13 maja 2010 r., II UK 352/09, LEX nr 604225). Podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2009 r., I UK 261/08 wskazano, że nauczyciele urodzeni po 31 grudnia 1948 r., a przed 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli w ciągu 10 lat od wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych spełnią warunki określone w art. 88 ust. 1 ustawy z 1982 r. Karta Nauczyciela, a warunek rozwiązania stosunku pracy po dniu 31 grudnia 2008 r. Warunek rozwiązania stosunku pracy musi być jednak spełniony przed ustaleniem prawa do emerytury nauczycielskiej.

Przy tym uwadze sądu meriti nie uszło, że w cytowanym przez pełnomocnika ubezpieczonej (w sposób wybiórczy, o czym niżej) wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 22 marca 2016 r., III AUa 666/15 wskazano, że art. 88 ust. 1 jest unormowaniem szczególnym i w zakresie uprawnień emerytalnych nauczycieli normuje wszystkie wymagania, których spełnienie uprawnia nauczyciela do przejścia na emeryturę. Stosownie do jego treści nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze mają możliwość - bez względu na wiek - nabycia uprawnień emerytalnych po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy. Zgodnie z ustępem 2a ww. przepisu nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jak skarżący, zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli: spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, oraz nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa. Nowelizacja przepisu art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela z dnia 23 sierpnia 2007 r., dotyczyła odstąpienia od warunku rozwiązania stosunku pracy do dnia 31 grudnia 2008 r. przez nauczycieli urodzonych w okresie od 31 grudnia 1948 r. do 1 stycznia 1969 r., jeśli spełniają oni w tej dacie pozostałe warunki z art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela, w tym legitymują się wymaganym okresem zatrudnienia. Stąd osoby urodzone w ww. okresie chcąc przejść na wcześniejszą emeryturę, muszą spełniać warunki z art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela do dnia 31 grudnia 2008 r., za wyjątkiem rozwiązania na swój wniosek stosunku pracy do tej daty. Warunek ten mogą one wypełnić po tej dacie. Jednakże do dnia wydania decyzji przez organ emerytalny winny rozwiązać stosunek pracy w określonym trybie, czyli na swój wniosek. W tym samym orzeczeniu Sąd Apelacyjny w Szczecinie (co pomija już pełnomocnik ubezpieczonej) wskazał, że o ile przepis art. 184 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – po zmianie obowiązującej od 1 stycznia 2013 r. – nie wymaga rozwiązania stosunku pracy. Ten wymóg nadal jednak obowiązuje nauczycieli chcących przejść na emeryturę w trybie art. 88 ust. 2 a Karty Nauczyciela. Wymóg rozwiązania stosunku pracy nie został przez przepis art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela wyłączony, a sformułowanie „1) spełnili warunki ..., z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, ...”, oznacza że ten warunek może zostać spełniony po dniu 31 grudnia 2008r., ale przed złożeniem wniosku o emeryturę (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2010 r., II UK 64/10; z dnia 13 maja 2010 r., II UK 352/09; z dnia 20 listopada 2008 r., II UK 104/08; z dnia 11 sierpnia 2009 r., III UK 28/09; z dnia 10 listopada 2009 r., II UK 109/09; z dnia 24 marca 2009 r., I UK 261/08). Pogląd ten sąd pierwszej instancji w całości podzielił i przyjął jako własny.

Dalej sąd ten podniósł, że również w wyroku z dnia 12 maja 2017 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi, w sprawie III AUa 586/15 zaznaczył, że rozwiązanie stosunku pracy o ile może nastąpić po złożeniu wniosku o emeryturę, to ma to nastąpić przed ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego.

Nadto Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że zgodnie z treścią art. 112 zd. 2 k.c., przy obliczaniu wieku osoby fizycznej termin oznaczony w latach upływa z początkiem ostatniego dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu.

Reasumując, sąd stwierdził, że zasadne jest stanowisko organu rentowego, iż nauczyciele mogą nabyć prawo do emerytury nauczycielskiej na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela – po spełnieniu warunków dotyczących wymaganego stażu pracy oraz nieprzystąpienia do OFE lub przekazania środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa, o ile zgłoszą wniosek o emeryturę i rozwiążą stosunek pracy przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. Ubezpieczona A. M., aby uzyskać prawo do emerytury nauczycielskiej obliczonej

na zasadach określonych w art. 53 ustawy emerytalnej, powinna rozwiązać stosunek pracy przed dniem 15 marca 2017 r.

Kończąc sąd pierwszej instancji wskazuje, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał wystarczających podstaw do ustalenia, jakoby ubezpieczona została wprowadzona w błąd przez pracownika Inspektoratu ZUS w Ś. w zakresie daty rozwiązania stosunku pracy. Co prawda odwołująca powoływała się na to, że uzyskała od pracownika ZUS szczegółową rozpiskę, kiedy i jakie dokumenty winna złożyć, aby uzyskać prawo do emerytury na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Jednak poza twierdzeniami ubezpieczonej w tym zakresie, strona odwołująca się nie wskazała na inne dowody. Za niewystarczające sąd uznał zeznania świadek B. P. (1), która co prawda potwierdziła, że ubezpieczona otrzymała informację, jak ma postępować, ale jednocześnie nie potrafiła wyjaśnić, jak ubezpieczona rozumiała pojęcie „z dniem (...)” oraz czy i jak w tym zakresie była instruowana przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe, sąd pierwszej instancji, działając na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie w całości nie zgodziła się A. M., która działając przez pełnomocnika w wywiezionej apelacji wniosła o:

- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie emerytury w prawidłowo ustalonej wysokości tj. w myśl tzw. „starych zasad”, o których mowa w art. 88 Karty Nauczyciela,

- przeprowadzenie dowodu z akt osobowych odwołującej na okoliczności wskazane w apelacji, a w szczególności, na okoliczność wykonywania przez ubezpieczoną pracy jako nauczyciel w wymaganym przez ustawę okresie jak i spełnienia innych koniecznych przesłanek,

- zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje,

alternatywnie o:

- uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi.

Zaskarżonemu wyrokowi apelująca zarzuciła:

a) naruszenie art. 88 Karty Nauczyciela w związku art. 6, art. 7, art. 25, art. 53 ustawy emerytalnej oraz art. 21 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw poprzez ich nie zastosowanie w postępowaniu, chociaż:

- ze zgromadzonych w sprawie dokumentów jednoznacznie wynika, iż ubezpieczona winna skorzystać z przysługujących jej uprawnień wynikających z Karty Nauczyciela w przyznanie uprawnień emerytalnych jakie nabyła wykonując pracę nauczyciela przez cały okres aktywnej pracy zawodowej, wypełniając jednocześnie wszystkie przesłanki do aktywacji wobec niej przepisów emerytalnych w miejsce zastosowanych zasad ogólnych;

- zaskarżoną decyzję wydano w dniu 6 kwietnia tj. trzy tygodnie od dnia rozwiązania stosunku pracy przez ubezpieczoną, a jednocześnie błędnie przyjęto, iż nie przysługują jej uprawnienia emerytalne z Karty Nauczyciela skoro w dniu złożenia wniosku pozostawała jeszcze w zatrudnieniu, w ten sposób organ przy okazji dokonał błędnych ustaleń faktycznych przyjmując, iż ubezpieczona nadal była zatrudniona w dacie wydania decyzji;

b) naruszenie art 88 ust. 1 i 2a Karty Nauczyciela w związku art. 6, art. 7, art. 25, art. 53 ustawy emerytalnej oraz art. 21 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż ubezpieczona może skorzystać z uprawnień emerytalnych tamże zawartych jedynie, gdy rozwiąże stosunek pracy do czasu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego podczas, gdy przywilej tamże zawarty nie jest ograniczony w czasie w myśl tezy ugruntowanej w orzecznictwie Sadu Najwyższego;

c) obrazę przepisów postępowania tj. art 316 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie i całkowite nieuwzględnienie faktu rozwiązania przez A. M. stosunku pracy w dacie wydania zaskarżonej decyzji, a tym bardziej w dacie wydania wyroku, co doprowadziło do wadliwości orzeczenia w ten sposób, że Sąd przyjął, iż A. M. w dacie wydania zaskarżonej decyzji nie spełniała wszystkich warunków do przyznania emerytury nauczycielskiej na tzw. starych zasadach;

d) obrazę przepisów postępowania tj. art 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, w tym zwłaszcza zeznań świadka B. P., jak i przesłuchania ubezpieczonej, a przez to wadliwe ustalenie, iż rzekomo na żadnym etapie postępowania ubezpieczona nie wskazywała, że ubiega się o emeryturę nauczycielską, mimo że w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego jest oczywistym, iż skoro ubezpieczona w okresie kilkumiesięcznym przed przejściem na emeryturę stawiała się w ZUS w celu powzięcia wiedzy jak korzystnie na emeryturę przejść, to z pewnością miała zamiar przejść na emeryturę najkorzystniejszą - nauczycielską w myśl tzw. „starych zasad” z ustawy Karta. Nauczyciela.

W uzasadnieniu skarżąca między innymi podniosła, że organ rentowy a w ślad za nim Sąd, wadliwie przyjęli, że A. M. będąc w zatrudnioną w chwili osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego utraciła przywileje emerytalne z art. 88 § 1 i 2a Karty Nauczyciela. Skarżąca zarzuciła, że wyrok sądu pierwszej instancji w ślad za wadliwą decyzją również pomija istotną kwestię jaką było złożenie przez nią wniosku o emeryturę nauczycielską przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. Nadto, w dacie wydania zaskarżonej decyzji ubezpieczona spełniała wszystkie przesłanki, o których mowa w art. 88 § 1 i 2a Karty Nauczyciela do przejścia na emeryturę, w tym w szczególności rozwiązała stosunek pracy. Dalej ubezpieczona zarzuciła, że organ rentowy a w ślad za nim sąd pierwszej instancji błędnie acz konsekwentnie utrzymują, że pracując w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczona utraciła wypracowaną czterdziestoletnią, wzorową pracę przywilej emerytalny. W ocenie skarżącej taka wykładnia przepisów ustawy jest wadliwa. Ubezpieczona podkreśliła, że powołane przez sąd pierwszej instancji wyroki Sądu Najwyższego w sprawach II UK 64/10 oraz UK 352/09 nie dotyczyły stanu faktycznego adekwatnego do niniejszej sprawy, tzn. nie uwzględniały, iż - jak miało to miejsce w przypadku A. M. w dacie wydania decyzji emerytalnej ubezpieczona miała już rozwiązany stosunek pracy, tj. spełniała przesłanki ustawowe. Stąd też przyjęte przez organ rentowy i sąd pierwszej instancji stanowisko o konieczności rozwiązania stosunku pracy przed złożeniem wniosku o emeryturę jako warunku sine qua non - stanowi błędną wykładnię powołanego wyżej przepisy Karty Nauczyciela. Stanowisko to byłoby zasadne jedynie wówczas, gdyby ubezpieczona w dacie wydania decyzji nadal była zatrudniona, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. A. M. w dniu 15 marca 2017 r. rozwiązała stosunek pracy. Decyzję wydano 3 tygodnie później, mając o tym wiedzę z dokumentów złożonych w sprawie (fakt bezsporny).

Jednocześnie apelująca podkreśliła, że w zdecydowanej większości przypadków emerytura obliczona według nowych zasad jest wyraźnie niższa od emerytury obliczonej na starych zasadach. Tak też jest w niniejszej sprawie. A. M. przez uchybienia organu i sądu pierwszej instancji wymienione w zarzutach, otrzymała emeryturę rażąco zaniżoną i niekorzystną. Z pobieżnych szacunków wynika, iż winna to być emerytura co najmniej wyższa o 1.000 zł.

W odpowiedzi na apelację Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jej oddalenie apelacji w całości podtrzymując w całości swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i uznając jednocześnie apelację za oczywiście bezzasadną w całości.

Organ rentowy wskazał, że sąd pierwszej instancji na wstępie wydanego wyroku przedstawił żądania stron i dotychczasowy przebieg postępowania. Następnie tenże Sąd wskazał podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, opisując ustalone fakty na których się oparł, gdyż uznał je za udowodnione, a także wyjaśnił, dlaczego inne nie mogły zostać uwzględnione. Wreszcie, wyjaśniając podstawę prawną swojego orzeczenia, Sąd wskazał przepisy prawa w świetle, których ocenił roszczenie wnioskodawcy oraz wytłumaczył, w jaki sposób należy prawidłowo rozumieć ich treść.

W ocenie organu rentowego widoczna spójność pomiędzy podstawą faktyczną a prawną orzeczenia nie pozostawia wątpliwości, że Sąd prawidłowo zastosował zarówno przepisy prawa materialnego, jak i prawa procesowego, w tym zwłaszcza prawidłowo przeprowadził proces interpretacji zastosowanego prawa.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona.

Sąd Apelacyjny w całości podziela i przyjmuje za własny stan faktyczny ustalony przez sąd pierwszej instancji w niniejszej sprawie uznając, że w rzeczywistości przedmiotem sporu jest jego ocena prawna. Z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sąd pierwszej instancji jednak wyprowadził błędne wnioski.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy bowiem musi uwzględniać takie fakty jak złożenie wniosku o emeryturę w dniu 6 marca 2016 r. przez osobę, która całe życie zawodowe była nauczycielem ze wskazaniem, że stosunek pracy zostanie rozwiązany w dniu (...) i wydanie decyzji w dniu 6 kwietnia 2016 r. wobec osoby, która spełniała warunki do uzyskania prawa do emerytury nauczycielskiej (na podstawie art. 88 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela), jak i prawa do emerytury w wieku powszechnym (na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej). Jednocześnie we wniosku ubezpieczona wskazała, że wnosi o przyznanie świadczenia w najkorzystniejszym wariantcie.

Organ rentowy dysponując takim materiałem działając w poszanowaniu prawa wnioskodawczyni do uzyskania najkorzystniejszego z przysługujących jej świadczeń, powinien był ustalić wysokość świadczenia zarówno w przypadku emerytury nauczycielskiej, jak i emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego i przyznać świadczenie korzystniejsze zgodnie z wnioskiem A. M.. Organ rentowy mógł też zwrócić się do wnioskodawczyni o sprecyzowanie o jakie świadczenie emerytalne się ubiega i wówczas byłyby związany odpowiedzią ubezpieczonej. Nie można bowiem pomijać faktu, że formularz wniosku o emeryturę udostępniony ubezpieczonej nie zawiera rubryki, w której mogłaby wskazać, że ubiega się o emeryturę nauczycielską, jednak na pierwszej stronie tego formularza widnieje rubryka zawod, gdzie ubezpieczona wskazała – nauczyciel.

Sąd Apelacyjny nie podziela również stanowiska sądu pierwszej instancji, że osiągnięcie powszechnego wieku emerytalnego przez osobę, która spełnia także warunki do przyznania nauczycielskiej emerytury wyklucza przyznanie tego ostatniego świadczenia po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego.

W myśl art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela - nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze, zaś nauczyciele szkół, placówek, zakładów specjalnych oraz zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich - dwudziestopięcioletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym, mogą - po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy - przejść na emeryturę. Natomiast zgodnie z ust. 2a tego artykułu: Nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli:

- 1) spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, 1386 i 2120 oraz z 2018 r. poz. 138 i 357), z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, oraz
- 2) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Zatem art. 88 ust. 2a omawianej ustawy przyznaje prawo do emerytury nauczycielskiej bez względu na osiągnięty wiek przez uprawnionego i treść tego przepisu jednoznacznie przeczy stanowisku przyjętemu przez organ rentowy i sąd pierwszej instancji. Osiągnięcie przez apelującą powszechnego wieku emerytalnego nie pozbawiło A. M. prawa do emerytury nauczycielskiej.

Skoro w sprawie bezspornym jest, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji A. M. urodzona w dniu (...), legitymująca się ponad trzydziestoletnim okresem zatrudnienia, który też jest w całości okresem wykonywania pracy w szczególnym charakterze (czyli ponad 20 letnim takim okresem), rozwiązała stosunek pracy na swój wniosek i przekazała środki zgromadzone na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa, to oznacza że spełniła

przesłanki od przyznania prawa do emerytury nauczycielskiej na podstawie art. 88 ust. 2a w związku z ust. 1 Karty Nauczyciela.

Dlatego Sąd Apelacyjny uznał apelację skarżącą za uzasadnioną i przyznał jej prawo do emerytury nauczycielskiej od dnia 15 marca 2016 r. (to jest od dnia rozwiązania stosunku pracy). Oczywistym przy tym jest, że ubezpieczona ma prawo do jednego świadczenia emerytalnego, a zgodnie z jej wnioskiem z dnia 6 marca 2016 r. winno być wypacane świadczenie w wariantcie najkorzystniejszym.

Uwzględniając powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i w związku z art. 88 ust. 2a w związku z art. 1 Karty Nauczyciela orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Do celowych kosztów postępowania należy: wynagrodzenie pełnomocnika, koszty dojazdu na rozprawę oraz opłata od apelacji. W związku z wnioskiem złożonym przez ubezpieczoną koszty objęte wnioskiem należało zasądzić od przegrywającego postępowanie organu rentowego w całości łącznie ze zwrotem opłaty od apelacji (punkt II).

SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska del. SSO Aleksandra Mitros